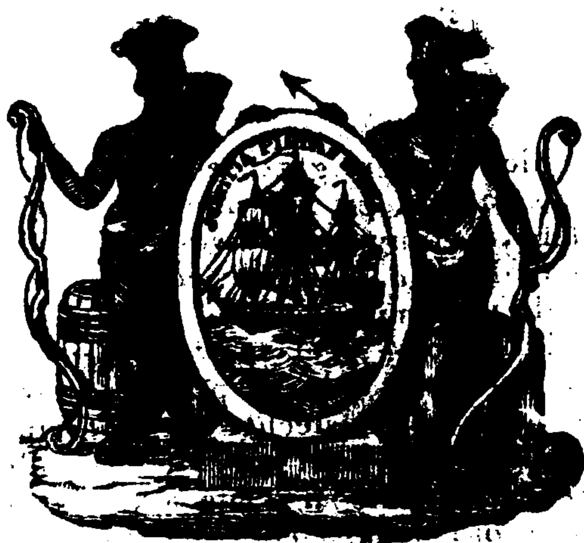
A°. 1843. N°. 48.

ZATURDAG, 17 JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Junij 1843.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, van heden, No. 755, is tot 2e. Kommies bij het Geregsthof alhier, in plaats van wijlen I. P. VAN AMSON, benoemd: de Heer HENRIJ THOMAS HART.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Junij 1843.

(17485) GEORGE FRASER, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat het arrivement van *Curaçao* van Z. M. Brik *BRAK*, Luit. ter Zee 1e. Klasse G. VAN NUIJS, het tegen *HEDEN* geannonceerd vertrek derwaarts van de Koloniale Schoener *HENRIETTE ELISABETH*, Schipper P. HANSSEN, alsnu geen plaats zal hebben, terwijl in de loop der volgende week Z. M. Brik *VENUS*, Kapt. Luit. ter Zee F. A. JÖHR, de reis naar dat Eiland zal aannemen, zullende de juiste zeildag nader worden geannonceerd.

Paramaribo, den 16 Junij 1843.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 16 Junij 1843.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: MOZES JACOB JESSURUN en RACHEL NAMIAS TORRES.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. WILDEBOER.

ADVERTENTIEN.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, het Schip Suriname, Kapt. R. van der Meij, naar Amsterdam; lading: 421 vaten Suiker, 42 balen schoone Katoen en 61 balen Kakao.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 25 April 1843.*)

NEDERLANDEN.

KAMPEN, 2 April.

Een treffend voorbeeld ter waarschuwing tegen het misbruik van sterken drank heeft gepasseerden zondag te Wijhe plaats gehad. Drie jongelingen begeven zich in eene herberg en geven zich in zeer korten tijd aan het misbruik van sterken drank over, met dat noodlottig gevolg, dat de een, een jongeling van 21 jaren, eenige uren daarna aan de gevolgen is overleden. (Naar men zegt, moet onlangs onder de gemeente van Olst soortgelijk geval hebben plaats gehad.) Welk eene verschrikkelijke viering van den dag des Heeren! welk eene wroeging en naberouw moet het voorgevallene niet bij die jongelingen verwekken, die aan zoo een verschrikkelijke daad hebben deel genomen? Jongelingen! die nog lief hebt en prijs op de deugd stelt en vrede met uw geweten wenscht te bewaren, zoo gij de rust en het genoegen van uwe ouders, uw eeuwig en tijdelijk geluk waardeert, spiegelt u aan het bovenstaande voorbeeld en geeft toch nimmer aan verboden lusten den vrijen teugel; laat naauwgezetheid omtrent uwen pligt nimmer van u wijken, maar bedenk bij alle uwe handelingen, dat een Alziend oog u overal ziet, en dat het gevaar nabij kan zijn, al is het ook dat uw oog hetzelve niet ontdekt.

DUITSCHLAND.

JENA, 11 April.

Gisteren is aan doctor Prutz, die sedert anderhalf jaar hier gevestigd is, door de policie een groothertogelijk besluit medegedeeld, bij hetwelk hij uit het groothertogdom Weimar verbannen wordt opgegeven; » Dat dr. Prutz staatkundige gevoelens koestert, en door letterkundige voortbrengsels tracht te verspreiden welke Z. K. H. de groothertog niet billijkt; dat hij derhalve voor den 4den der volgende maand het groothertogdom heeft te verlaten." Dr. Prutz is met eenen volkomen legalen pas der Pruissische regering voorzien, en heeft onder ons als burger, zonder verbinding met de academie, geleefd. Ook is er, daar de vroegere vervolging tegen hem, wegens het afscheidslied aan Dahlman, door een groothertogelijk besluit is ingetrokken, volstrekt geene daadzaak bekend, waardoor dr Prutz zich dezen onverwachten en buitengewonen maatregel kan hebben op den hals gehaald.

— Uit Dusseldorf, meldt men: De verandering der betrekking tot China, welke zekerlijk op de beschaving en het wederzijdsche verkeer voordeelig werken zal, heeft verscheidene mogendheden genoopt, consultaten in dit vroeger gesloten rijk op te rigten. Ten gevolge hiervan zal, in het belang der natie, ook door Pruissen een consul voor China benoemd worden. Tot dezen gewigtigen post is, naar wij vernemen, onze regerings secretaris Grube, een kundig en ervaren staatsdienaar, benoemd, die reeds in dezen zomer naar zijne bestemming vertrekken zal.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 10 April.

Men is hier thans in het bezit van nadere bijzonderheden betrekkelijk de Oostindische berigten, waarvan de zakelijke inhoud reeds door den telegraaf van Marseille was aangebragt. Nopens het gevecht, door sir Charles Napier bij Hyderabad geleverd, verneemt men, dat hetzelve allerhardnekkigst geweest is. Drie uren lang is er woedend gevochten en menigmalen heeft de zege geweifeld; eindelijk heeft een aanval der Britsche ruiterij in de flank des vijands den strijd beslist. De Bombay Monthy Times drukt er zich op de volgende wijze over uit: »In den slag, op den 17den Februarij ll. door generaal Napier aan de Belouchies geleverd, hebben onze troepen zich met meer dan gewone onverzaagdheid gedragen; maar men moet evenzeer erkennen, dat de vijand met de uiterste verbittering en hardnekkigheid gevochten heeft. De Belouchies zijn op onze colonnes ingestormd met eene woede, gelijk aan die der oude Schotsche hooglanders." Bij hunne eindelijke nederlaag hebben zij 1000 dooden en 4000 gekwetsten op het slagveld gelaten. Behalve de 15 stukken, welke zij er mede hebben moeten achterlaten, zijn onder de muren van Hyderabad nog 16 andere in handen der Engelschen gevallen; ondanks den uitslag van het gevecht, het bemagtigen van Hyderabad zelf op den 20sten en het gevangen nemen der emirs, acht men den staat der zaken in dien omtrek zoodanig, dat men besloten heeft, onverwijld nieuwe korpsen troepen derwaarts te zenden. Twee dagen vóór den slag was reeds majoor Othram, die den post van Britsch gezant aan het hof van Hyderabad vervulde, in zijn hotel door een korps van 5000 man, dat zes stukken geschut bij zich had, belegerd geworden. De majoor had honderd man tot zijne verdediging bij zich, en na met dezelve vier en twintig uren lang de aanvallers weêrstaan te hebben, is hij afgetogen naar de rivier en op dezelve scheep gegaan, met een verlies van slechts drie dooden en tien gekwetsten; terwijl men verzekert, dat de vijand 10 dooden en 400 gekwetsten heeft.

In de oorden hooger op langs den Indus en in het eigenlijke Affghanistan,

moet het er almede niet zeer gunstig uitzien. Een Calcuttas dagpapier, de Star, zegt het volgende: »Het is, volgens de jongste tijdingen uit Caboel, zeker, dat Mahomed-Akbar-khan er alvermogend is. Hij heeft de vaan der godsdienst opgestoken, predikt een' krijgstogt tegen de ongeloovigen, noodigt zijne ooms om uit Perzie terug te komen, en noopt de Perzianen, den khan van Bokhara en den wullo van Kholoem, om hem te helpen de landstreken te heroveren, welke Runjiet-singh in bezit had. De oude emir Dost Mahomed is nog altijd te Lahore, en het schijnt dat hij niet zeer genegen is, zich ter genade van zijnen zoon te komen stellen. Slaagt de kruistogt, tot welken Akbar khan zijne geloofsgenooten oproept, dan zal hij zonder veel moeite meester worden over de Seiks. Het gevolg van dit alles zal wezen, dat de Engelschen gedwongen zullen zijn, nog eenmaal den Indus over te steken, de Affghans uit de vallei van Peschawur te verjagen, den ingang der bergpas van Khybur te versterken, en op den duur eene aanzienlijke magt te Peschawur te onderhouden om de Affghans in bedwang te hebben."

Mengelingen.

MIDDEL TER VERDRIJVING VAN DE MUIZENISSEN.

Wie kent niet, zelfs in alle tijdperken des levens die oogenblikken, waarin wij door sombere, kwellende en naargeestige deën worden overvallen — denkbeelden, waarvan wij ons zelven geene rekenschap kunnen geven, welke doel noch vorm hebben en toch ons humeur geheel nederslaan; in een woord, die oogenblikken, waarin wij, regt prozaïsch uitgedrukt: »Het land hebben"

Vrolijk schijnt de zon, liefelijk wasemen bloem en kruiden ons hunne geuren tegen; schaduwen zijn het op den helderen middag, schaduwen vooral in ons binnenste, wier oorsprong ofschoon dikwijls geheel onverklaarbaar, toch eenen zoo merkbaren invloed uitoefenen op ons denken, spreken en handelen. Stel, ge zijt in uwen jongelingsleeftijd, wandelt langs de straat, doch verwaardigt u in die stemming, tenaauwernood den vriendelijk groet des voorbijgangers anders te beantwoorden, dan door met de hand even naar uwen hoed te wijzen en gij zoudt, uit louteren wrevel, groote ambitie hebben, om uwen arm in eene noodlottige aanraking te brengen met de pottenmars van den Nassauer, wiens teenen korf op de kleine steenen staat. Hebt ge huis en betrekking, des te erger. Er wordt gescheld; de meid komt boven, stoort u in uwe overdenkingen met de nimmer ophoudende, rustelooze boodschap: »Mijnheer! daar is een koopman met dit of dat." Wat is niet zelden het antwoord? »Laat de vent naar den duivel loopen!" Maar zijt gehuwd en vader van zoons of dochters, nog kwader. Gij bevindt u aan den maaltijd. Uw eenigst zoontje, steunende op het, gewoonlijk zoo rekkelijk en taai geduld van papa, gedraagt zich niet zooals het behoort, wordt eerst gewaarschuwd, maar stoort er zich niet aan. Flap! daar krijgt hij een' tik om de ooren, niet van de kleinsten. De knaap kijkt eens even, zeer phlegmatiek, naar zijnen vader op en gij kunt uit zijne oogen lezen: zoo gaauw had ik het niet verwacht; heft onmiddelijk eene der vele variatien op het huil thema aan en wordt daarop naar kast of kelder verbannen, tot het solo geëindigd is. Lezer! vindt gij hierin al dan niet uw beeld? Doe zelf uitspraak.

Oorzaken, ja ik weet het, zij bestaan nu en dan. Wordt *A* niet somtijds benijd (en toch waarlijk buiten zijne schuld) omdat hij een aanzienlijk legaat ontving van eenen verren bloedverwant, dien hij tenaauwernood kende, of *B*, die eene zeo puissant rijke, en toch, hetgeen zoo zelden samen gaat, eene zoo schoone, zoo zachte, en vooral eene zoo huishoudelijke vrouw getrouwd heeft? Dat zijn oorzaken, dat zijn beweegredenen. Ontwelt uwe misnoegdheid uit deze, of dergelijke bron? Welaan, daar tegen bestaat een uitmuntend recept, namelijk: omhang u zelven slechts eene minuut met de lompen, der van koude trillenden bedelaars, die u eene aalmoes of een' bete broods afsmeekt en dien gij soms medoogenloos afwijst.

Maar nu die onverklaarbare neiging tot die oogenklikken van melancholie? ik geloof dat het er eveneens mede gelegen is, als met den geneeskundige, die voor de eerste maal bij eenen ernstig ongesteldan patient geroepen wordende, dikwerf »met de muts" zoo als het spreekwoord zegt, »naar de kwaal werpt" maar toch een verzachtend of pijnstillend medicamentje laat toedienen. Zulk een middeltje, waarde lezer of lezeres! willen wij u ook voorschrijven:

Neem eene bezigheid ter hand, welke uwe onverdeelde aandacht vereischt; span uwen geest, dus doende, in »en de bronnen van verbeeldingskracht, van hoop, van cerzucht, allen naar ééne rigting gedreven, keeren langzamerhand tot derzelver natuurlijke stroomen weder," en.... de muizenissen zijn verdwenen.

Allerlei over Engeland.

De Opperheerschappij over de Zeeën.

De Engelschen kennen zichzelven het regt van heerschappij over alle zeeën toe, door het te doen opklimmen tot de Noordsche zeeroovers, wier afstammelingen zij zich trotschelijk noemen, geene zeer deftige voorouders, maar die hun een wettig erfdeel zouden hebben achtergelaten. Te vergeefs merken alle natiën hèt als een voorschrift van het volkenregt aan, dat de zee altijd een gemeenschappelijk goed is geweest; de Engelschen alleen willen er een afzonderlijk eigendom van maken waarvan de overigen zijn uitgesloten. Verstaan zij door de zee, als zoodanig eene zee tusschen twee kusten ingesloten, even als het Kanaal? »Neen," zegt Selden, »de zee is één geheel, van dezelfde soort, hetwelk de Middellandsche, de Adriatische, de Egeische, de Baltische, in één woord alle zeeën in zich bevat. De oude Angel-Saksen," voegt hij er bij, »waren zoo zeker de opperheeren van de zee, dat zij van alle schepen schattingen hieven, om hunne eigene marine te onderhouden." In dezen zin heeft Sir Charles Napier onlangs den ouden post van Groot-Admiraal van Engeland weder hersteld, die volgens hem niets anders was, dan de bewaker van de zee, of de Sauvegarde de la mier, zoo als men onder Hendrik VI zeide. In een wetsontwerp onder Eduard III, in het Parlement goedgekeurd, noemde deze vorst zich ook »nostre Seignieur le roy de la mier" (Rot. parl. 46 Ed. III). Robert Belknap, een uitstekend regter onder Richard II, zegt dat de zee den koning van Engeland onderworpen is, daar zij een deel van de bezittingen zijner kroon uitmaakt: »La mier est del ligeans del roy come de son corone d'Angleterre."

»Ieder saluut, door een vreemd schip aan het minste Engelsche vaartuig gebragt," zegt zeker Engelsch schrijver, »is dus niet alleen eene beleefdheid jegens den koning of de koningin van Engeland, maar ook de erkentenis van zijne opperheerschappij over de zee" Het weigeren van dit saluutschot deed inderdaad in de zeventiende eeuw den oorlog tusschen Holland en Engeland uitbarsten. Elke tegenstand tegen het regt van visitatie heeft volgens de Engelschen altijd het prijs maken van het schip, dat er zich tegen verzette, geregtvaardigd, en zij vergeten gaarne, wat de oppositie van het Parlement in 1739 er van zeide Toen de groote Frederik in 1752 eene memorie bij Hertog van Newcastle inleverde, om regel vast te stellen, dat eene onzijdige vlag de koopwaren beschermt, weleide, zoo als de Engelschen nog zeggen, het antwoord van Lord Mansfield roemt het Pruissische manifest, en Montesquieu noemde het een antwoord, waarop geen repliek te maken is. Dit zijn de buitensporige aanmatigingen, die altijd de boventoon hebben gehad boven de andere voorwendsels, waar achter zich de Engelschen sedert vijftig jaren verscholen hebben, zoowel tegen Napoleon als tegen de Vereenigde Staten. Zoo hebben zij toen zij de Amerikaansche schepen en het Keizerrijk visiteerden, en het regt van onzijdigheid ontkenden, — toen zij, volgens hun zeggen, slechts hunne overloopers wilden vervolgen en terugeischen, — even als tegenwoordig, zij op eene godsdienstige wijze door den bisschop van Londen laten verklaren dat zij door de Voorzienigheid bijzonder bestemd zijn om een einde aan de slavernij te maken, — slechts één en hetzelfde doel gehad, namelijk om bovenal hunne aangematigde heerschappij over de zee te bevestigen.

Walter Scott en de Schotsche Veearts.

Toen Walter Scott zich eens, op zijne togten van het eene rijk naar het andere, in een stadje aan deze zijde van den Tweed bevond, en de hulp van een geneesheer voor zijnen knecht behoefde, berigtte men hem, dat daar twee geneesheeren waren, een oude en een, die eerst onlangs gekomen was. Sir Walter zeide, dat men hem dengenen moest brengen, die te huis was. Het toeval wilde, dat dit degene was, die zich het laatst aldaar had nedergezet. Er verschijnt een deftig persoon, netjes in het zwart gekleed. Het scherpziend oog des reizigers herkent een zijner landgenooten. »Gij zijt een Schot?" zeide hij. — »Ja, Mijnheer!" — »Zoo ik mij niet bedrieg, heb ik u te Roxburgh gezien." — »Het is mogelijk" — »En gij waart John Lundie, de veearts?" — »Ja, Mijnheer! ik ontken het niet." — »Na dus vroeger paarden genezen te hebben, geneest gij nu menschen. En hoe gaat het met uwe zaken, John Lundie?" — »Wel, niet slecht, Uwe Edelheid! ik begin opgang te maken." — »Zoo veel te beter. Maar, onder ons, mijn waarde John! hebt gij niet reeds eenige van uwe patiënten naar de andere wereld gezonden?" — »Ach ja, Uwe Edelheid! dat is wel mogelijk; sommigen genezen, anderen sterven; dit beslist de Voorzienigheid. Maar in allen gevalle ben ik een Schot en zijn zij Engelschen, en het zal nog lang moeten duren, eer ik er zoo velen van kant heb geholpen, als zij van de onzen in den veldslag van Flodden gedood hebben."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gezinkt Schooner Kofschip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gezinkt Bargantijnschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het driemast Galjootschip West-Indie, Kapt. T. B. Lieuwen. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip de Stad Zwolle, Kapt. R. F. Dik. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

STAND DER MAAN.

5	JUNIJ	EERSTE KWARTIER.
12	»	VOLLE MAAN.
19	»	LAATSTE KWARTIER.
27	»	NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.		Laag Water.
17 ZATURDAG.	's morgens	10-15	's avonds	4-15
18 ZONDAG.	»	11-06	»	5-06
19 MAANDAG.	»	12-00	»	6-00
20 DINGSDAG.	»	12-45	»	6-45

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.